

Nr 267.

Av herrar **Witzell** och **Ekdahl**, om pensionsförmådnerna för viss personal, som övergått i statens tjänst i samband med statens övertagande av enskilda järnvägar.

Ett flertal enskilda järnvägar ha under de senare åren kommit under S. J:s regi, och den vid dessa anställda personalen har därvid jämväl övertagits.

Sådan personal, som vid övertagandet uppnått 60 års ålder och icke tillhörde de enskilda järnvägarnas pensionskassa, har emellertid icke blivit delaktig av den högre pension, som S. J. sedermera utbetala till personal, som vid övertagandet befann sig under 60-årsgränsen. Detta kan knappast anses rättvist, och de, som drabbats av bestämmelserna, betrakta det som om de utsatts för en oförtjänt orättvisa.

Den »överåriga» personalen tillåtes kvarstanna till 65 års ålder men erhåller då endast det låga pensionsbelopp, som den skulle tillerkännas, om den varit i enskild järnvägs tjänst.

Fall inträffa således, att gamla trotjänare efter mångårig verkstads-tjänst pensioneras med omkring 50 kronor i månaden, medan samtidigt andra av deras arbetskamrater med färre antal tjänsteår tillerkännas en pension på det fyrdubbla beloppet, enbart därför att de senare vid det statliga övertagandet av järnvägen icke uppnått 60 års ålder.

Som skäl har anförts, att de förra icke erlagt någon avgift till pensionskassa, men detta har ju praktiskt taget icke heller de senare gjort annat än i mycket ringa utsträckning. Därtill kommer, att verkstadspersonal icke tillåtits bli medlemmar i de enskilda järnvägarnas pensionskassa.

Tar man dessutom hänsyn till, att deras avlöning under större delen av den långa arbetstiden varit synnerligen låg, så torde humanitära skäl tala för att de efter utfört dagsverke borde komma i åtnjutande av samma pensionsförmåner som sina med färre antal tjänsteår meriterade arbetskamrater.

Skulle detta möjligen av formella skäl anses oriktigt, när åsyftade pensionärer icke erlagt avgift till pensionskassa, så torde det under alla förhållanden vara rimligt, att de tillerkännas pension med de två tredjedelar som arbetsgivaren regelmässigt svarar för. Den blivande pensionären svarar som bekant endast för en tredjedel av avgiften till pensionskassan, medan arbetsgivaren svarar för två tredjedelar. Det bör under sådana

förhållanden vara ur rättvisesynpunkt riktigt, att dessa »överåriga» pensionärer åtminstone erhålla den del av pensionen, som arbetsgivaren ansvarar för, oberoende av om de utfört arbetet i enskild järnvägs tjänst eller under statlig regi.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att pensionerna till åsyftade »överåriga» pensionärer skola utgå med samma belopp eller i vart fall med två tredjedelar av det pensionsbelopp, som S. J. utbetalar till sina egna pensionärer i samma tjänsteställning.

Stockholm den 15 januari 1946.

Hugo Witzell.

Thorvald Ekdahl.
